

Delimitarea teritorial-administrativă a județului Cahul în componența ținutului Dunărea de Jos (1938-1940)

Cornea, Sergiu

Veröffentlichungsversion / Published Version
Zeitschriftenartikel / journal article

Empfohlene Zitierung / Suggested Citation:

Cornea, S. (2013). Delimitarea teritorial-administrativă a județului Cahul în componența ținutului Dunărea de Jos (1938-1940). *Analele Științifice ale Universității de Stat "Bogdan Petriceicu Hasdeu" din Cahul / Annals of the University of Cahul*, 9, 96-105. <https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:0168-ssoar-69610-0>

Nutzungsbedingungen:

Dieser Text wird unter einer CC BY Lizenz (Namensnennung) zur Verfügung gestellt. Nähere Auskünfte zu den CC-Lizenzen finden Sie hier:
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.de>

Terms of use:

This document is made available under a CC BY Licence (Attribution). For more Information see:
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

DELIMITAREA TERITORIAL-ADMINISTRATIVĂ A JUDEȚULUI CAHUL ÎN COMPONENTA ȚINUTULUI DUNĂREA DE JOS (1938-1940)

Sergiu CORNEA,

Catedra de Științe Politice și Administrative

The aspects regarding the territorial delimitation of Cahul County are briefly examined. A new territorial circumscription was introduced in Romania, under the Administrative Law from 1938 – the land that included some counties. The Cahul County was a part of Lower Danube Land. There are analyzed the ways of the territorial delimitation accomplishment of Cahul County as the component part of the Lower Danube Land. The two archival documents which are relevant for the studied topic are presented in Appendix.

La momentul Marii Uniri din anul 1918 delimitarea teritorial-administrativă județului Cahul era realizată în baza prevederilor legii *Despre constituirea județului Cahul și reorganizarea conducerii locale în județele Ismail și Cahul* adoptată de Sfatul Țării la 29 ianuarie 1918. Județul Cahul includea următoarele plăși și comune:

Plasa Leova cu comunele:

1. Leova, <i>reședință</i>	7. Sărăta-Rezeși	13. Tocenii
2. Calmațui	8. Broscosești	14. Tigheci
3. Orac	9. Tomai	15. Borogani
4. Mingir	10. Covurlui	16. Copcui
5. Leușeni	11. Cazangic	
6. Voinescu	12. Hanasenii Noi	

Plasa Baimaclia cu comunele:

1. Baimaclia, <i>reședință</i>	7. Cârpești	13. Chioselia-Mică
2. Cociulia	8. Samalia	14. Congaz
3. Vișinioanca	9. Enichioi	15. Coștangalia
4. Capaclia-Rezeși	10. Lărguța	16. Tartaul
5. Porumbesti	11. Țiganca	
6. Hănăscenii de Pădure	12. Gotești	

Plasa Cahul cu comunele:

1. Cahul, <i>reședință</i>	6. Albota	11. Crihana
2. Baurci Moldoveni	7. Roșu	12. Manta
3. Tatar Moldoveni	8. Burlacu	13. Vadul-lui Isac
4. Borceag	9. Carbalia	14. Pelenei Moldoveni
5. Zărnești	10. Aluat	

Plasa Vulcănești cu comunele:

1. Vulcănești, <i>reședință</i>	4. Brânza	7. Câșlița
2. Găvănoasa	5. Văleni	8. Giurgiulești
3. Colibași	6. Slobozia	9. Cișmichioi [1]

Prima lege pentru organizarea teritorial-administrativă a României, după Marea Unire de la 1918, a fost *Legea pentru unificarea administrativă* promulgată la 13 iunie 1925, care prevedea delimitarea teritoriului țării în 71 de județe ce cuprindeau 498 de plăși și 8879 de comune urbane și rurale. [2] Decretul Regal nr. 2465 din 25 septembrie 1925, publicat în Monitorul Oficial nr.220 din 7 octombrie 1925, privitor la delimitarea teritorială a României în județe, referitor la județul Cahul prevedea următoarele:

„Județul Cahul va cuprinde:

1. Actualul județ Cahul, afară de:

Comunele: Broscosești, Sărata-Rezeși, Pogonești, Gura-Cioarei, Călmățui, Leușeni, Minjir, Sărăteni, Orac, Covurlui și Tomai care trec la județul Fălciu;

Comunele: Colibași, Brânza, Vulcănești, Văleni, Slobozia, Cîșlița, Cișmea (Cișmichioi), Giurgiulești și satul Greceni din comuna Găvănoasa care trec la județul Ismail;

2. Comunele Sărățica, Javgur, Ialpușeni, Beștemac, Cenac, Deschinge, Beșalma, Baurci, Cazaclia, Chiriutneea de la județul Tighina;

3. Comunele: Taraclia, Tatar-Copceac, Cairaclia, Bulgărica, Cubei, Calcevo, Pandaclia, Ciișia și Traianul-Nou de la județul Cetatea Albă”. [3]

Urmare a modificărilor operate, Județul Cahul, cu reședința în comuna urbană Cahul, era organizat administrativ în 5 plăși, 2 comune urbane și 67 de comune rurale:

Plasa Cahul cu comunele:

1. Beștemac	6. Filipeni	11. Tocieni
2. Cazangic	7. Hănăsenii Noi	12. Sărățica Nouă
3. Copcai	8. Ialpușeni	13. Tigheci
4. Deschinge	9. Javgur	14. Leova, comuna urbană
5. Cenac	10. Sărata Nouă	– reședință

Plasa Dragoș Vodă cu comunele:

1. Albota – reședința plășii	6. Carbalia	11. Musait
2. Alexandru cel Bun	7. Chioselia	12. Sofieni
3. Aluatu	8. Congaz	13. Tartaul de Salcie
4. Borceag	9. Coștangalia	14. Trifești
5. Burlacu	10. Moscovei	

Plasa Ioan Voievod cu comunele:

1. Badicu	5. Larga	9. Roșu
2. Crihana – reședința plășii	6. Manta	10. Tătărăști
3. Crihana Nouă	7. Pelinei	11. Vadul lui Isac
4. Găvănoasa	8. Români	12. Zărnești

Plasa Ștefan cel Mare cu comunele:

1. Baimaclia – reședința plășii	7. Cociulia	13. Șamalia
2. Beșalma	8. Ciobalacia	14. Tartaul
3. Borogani	9. Enăchești	15. Țiganca
4. Cania	10. Gotești	16. Vișinești
5. Capaclia Rezești	11. Lărguța	
6. Cârpești	12. Hănăsenii de Pădure	

Plasa Traian cu comunele:

1. Baurci	5. Cazaclia	9. Pandaclia
2. Bulgarca	6. Chiriutnea	10. Traianul Nou
3. Cairaclia	7. Ciișia	11. Tatar-Copceac
4. Calceva	8. Cubei – reședința plășii	12. Taraclia [4]

Urmare a aplicării *Legii pentru unificarea administrativă* din 1925, prin Decretul Regal nr.3924 din 31 decembrie au fost schimbate numele unor comune și sate. În 45 de județe s-a schimbat numele a 614 comune și 349 de sate, mai ales din provinciile nou alipite. În județul

Cahul au fost schimbate denumirile următoarelor comune: Badicul Moldovan în Badicu, Baurci Moldovan în Români, Chioselia Mică în Chioselia, Moscovici-Constantinovca în Moscovei, Pelenei Moldovan în Pelinei, Tatar Baurci în Tătăraști, Vișiniovcă în Vișinești. [5]

La finele anului 1937 și începutul anului 1938 în viața politică din România au survenit schimbări importante care l-au determinat pe Carol al II-lea să dea lovitura de stat din 10 februarie 1938, prin care regele a instaurat regimul de autoritate monarhică. A fost introdusă starea de asediu și cenzura, partidele politice au fost interzise, numeroși politicieni au fost arestați. [6]

Suveranul anunța că a alcătuit un guvern cu oameni „descătușați” de activitatea de partid, care „va depolitiza viața administrativă și gospodărească a statului, va alcătui schimbările constituționale care să corespundă nevoilor noi ale țării”. Noua Constituție a fost promulgată în cadrul unei ceremonii desfășurate la Palatul Regal în prezența tuturor membrilor guvernului, în ziua de 27 februarie 1938. [7]

În scopul consolidării puterii monarhului și controlului său discreționar asupra administrației statului a fost elaborată o nouă lege administrativă. Se acredita ideea că pentru eliminarea politicii din administrație, promovarea cinstei și legalității, rezolvarea operativă și corectă a cererilor cetățenilor se impunea o nouă și autentică reformă administrativă. După o intensă pregătire mediatică, regele Carol al II-lea și susținătorii săi, în frunte cu ministrul de Interne A.Călinescu, au trecut la realizarea unei noi delimitări teritorial-administrative. [8]

Prin Legea Administrativă nr. 2919, publicată în Monitorul Oficial nr. 187 din 14 august 1938 cele 71 de județe ale României au fost grupate în 10 ținuturi. Ținutul era o circumscripție teritorială cu caracter regional, dotată cu personalitate juridică. Ținuturile erau administrate de rezidenți regali, cărora le-au fost atribuite largi competențe în domeniile: administrativ, economic, social, cultural. Fiecare minister avea câte un serviciu exterior care funcționa pe lângă rezidentul regal, excepție făcând justiția, armata, externele, regiile publice autonome, instituțiile de învățământ superior și administrațiile comerciale. [9]

Cele zece ținuturi erau următoarele: Olt, cu reședința la Craiova, cuprinzând 6 județe; Bucegi, cu reședința la București, cuprinzând 10 județe; Mării, cu reședința la Constanța, cuprinzând 4 județe; Dunărea de Jos, cu reședința la Galați, cuprinzând 10 județe; Nistru, cu reședința la Chișinău, cuprinzând 4 județe; Prut, cu reședința la Iași, cuprinzând 9 județe; Suceava, cu reședința la Cernăuți, cuprinzând 7 județe; Mureș, cu reședința la Alba Iulia, cuprinzând 9 județe; Someș, cu reședința la Cluj, cuprinzând 7 județe; Timiș, cu reședința la Timișoara, cuprinzând 5 județe. [10]

Ținuturile create urmăreau, pe cât posibil, să reunească foste județe aflate în provincii diferite. Ținutul Dunărea de Jos cuprindea zece județe ale României interbelice: opt județe din Vechiul Regat (Brăila, Covurlui, Fălciu, Putna, Râmnicu-Sărat, Tecuci, Tulcea, Tutova,) și două din Basarabia (Cahul și Ismail). Centrul administrativ al ținutului era la Galați, unde se afla și sediul rezidentului regal al ținutului. Cele zece județe includeau 45 plăși, 2 municipii, 8 comune urbane reședință, 14 comune urbane nereședință, 10 comune suburbane și 699 comune rurale. [11] Ținutul Dunărea de Jos era al doilea din România ca mărime cu o suprafață totală de 37 958 km², și al patrulea după numărul populației - 2 040 000 locuitori (conform recensământului din 1930). [12]

Legile administrative din 14 iunie 1925, 3 august 1929 și 27 martie 1936 stabileau și reglementau în mod expres personalitatea juridică a județului. Potrivit Legii administrative din 14 august 1938, județul devenea o simplă circumscripție de control și de desconcentrare a administrației generale, pierzându-și personalitatea juridică pe care o avusese din 1864 și până atunci. E necesar de menționat că județul și-a redobândit personalitatea juridică prin efectul Legii nr.577 din 22 septembrie 1940.

Referitor la subdiviziunile județelor menționăm că în Țara Românească erau *plășile*, iar cele ale ținuturilor din Moldova – ocoalele. Subdiviziunile județelor au fost menținute de Regulamentele organice și de Legea de organizare administrativă din 1 aprilie 1864. Prin intermediul plășii, se urmărea o supraveghere mai eficientă a administrației comunelor de

către funcționarii din subordinea prefectului. Plasa era alcătuită din reunirea mai multor comune, fără să i se recunoască personalitatea juridică. De la legea din 1864 până la legea din 1925 au fost operate 12 modificări legislative, care explică de ce numărul plășilor a variat între 170 și 300.

În concepția legii din 1925, rațiunea existenței plășii consta în înlesnirea controlului local, supravegherea aplicării legilor și buna îndrumare a activităților administrative. Legea din 1929 mai înființează funcția de prim-pretor, menținându-se și aceea de pretor, în scopul supravegherii mai eficiente a acțiunii administrative la comune și sate. Legea din 1936 revine la sistemul legii din 1925, conducătorul plășii fiind tot pretorul, funcție menținută și de legea din 1938, care trata plasa ca o subdiviziune administrativă de control. [13]

Potrivit dispozițiilor art.194 din legea administrativă, în termen de 2 luni de la promulgarea legii, prefectii, împreună cu pretorii, trebuiau să examineze situația veniturilor comunelor rurale și cu consultarea obștei satelor să efectueze o nouă delimitare a comunelor. În vederea aducerii la îndeplinire a dispozițiilor art.194 din legea administrativă, cu privire la noua arondare a comunelor rurale, Ministerul de Interne a întocmit unele instrucțiuni și norme, care au fost transmise prin adresa ministerului cu N.32914 din 1 septembrie 1938, către Rezidenții Regali din Ținuturi. (Anexa I)

Pentru aducerea la îndeplinire, în timp util, a prescripțiilor legale privind delimitarea comunelor, se recomanda respectarea următoarelor norme:

a) Fixarea așezărilor gospodărești, care vor compune viitoarele sate trebuia făcută strict cu asentimentul liber exprimat al majorității obștei consultate. Orice grupare de gospodării, oricum ar fi denumită (cătun, grup de case, târlă, colonie, așezări sau case izolate, etc.) trebuia neapărat încorporată unui sat din apropiere.

b) După delimitarea satelor, ele trebuiau grupate în comune, deoarece numai comuna, potrivit art.1 din lege, avea calitatea de circumscripție teritorială administrativă. Comuna rurală putea fi compusă din unul sau mai multe sate, dintre care unul era desemnat ca reședință a comunei, adică sediu al administrației comunale, cu primăria respectivă. Reședința comunei, era stabilită în satul cel mai central și mai important, ca număr de locuitori sau ca valoare economică.

În conformitate cu dispozițiile art.194 din lege trebuiau stabilite satele care au drept la un delegat. În acest sens, Ministerul recomanda ca orice sat, mai depărtat de 3 kilometri, de raza satului de reședință, să-și aibă delegatul său.

c) La stabilirea limitelor teritoriale ale comunelor rurale trebuiau luate în considerație următoarele momente:

- mijloacele de comunicație cele mai potrivite, până la reședința comunei,
- situația topografică locală,
- convergența intereselor locuitorilor,
- alte elemente care concurează la o cât mai lesnicioasă viață în comun.

d) Pentru a evita constituirea de comune rurale, cu mijloace financiare insuficiente, pentru susținerea unei vieți administrative normale, Ministerul recomanda, stabilirea unui minimum de venituri ordinare, pentru fiecare comună rurală fixat la suma de lei 100.000 anual pentru comunele din regiunea de câmpie și deal și la lei 60.000 pentru cele din regiunea muntoasă.

Se recomanda gruparea într-o comună rurală a atâtor sate, câte vor fi necesare, pentru a se realiza un număr de contribuabili care să însumeze venitul total minimal, fixat.

Tendința, potrivit recomandărilor Ministerul, trebuia să fie și să rămână următoarea: „comune rurale, cu cât mai sporite puteri financiare, limitând, bineînțeles, îndeplinirea acestei condițiuni, acolo unde ea ar deveni o piedică, în viața administrativă comunală, printr-o prea mare întindere teritorială a comunei, ceea ce ar îngreua și opera edilitară și mijloacele de comunicație, cu satul de reședință”. [14]

Termenul de executare a operațiunii privind arondarea comunelor conform noii legi administrative expira la 14 octombrie 1938. [15] Opera de delimitare a comunelor rurale din

județele României a finalizat prin decizia Ministrului de Interne nr.2908 din 24 februarie 1939, potrivit căreia, județul Cahul includea: o comună urbană reședință de județ (Cahul), o comună urbană (Leova) și 60 de comune rurale ce cuprindeau 205 sate. [16] Tabloul delimitării județului Cahul în plăși și sate⁹ era următorul:

1. Plasa Ion Voievod cu reședința în comuna urbană Cahul cu comunele:

1. Cahul	7. Găvănoasa	13. Vulcănești
2. Badicu	8. Larga	14. Vadul-lui-Isac
3. Brânza	9. Manta	15. Văleni
4. Crihana	10. Pelinei	16. Zărnești
5. Crihana – Nouă	11. Români	
6. Colibași	12. Roșu	

2. Plasa Cantemir cu reședința în comuna Leova cu comunele:

17. Leova	22. Hănăsenii-de-	27. Sărata-Nouă
18. Beștemac	pădure	28. Tomai
19. Covurlui	23. Iargara	29. Toceni
20. Cazangic	24. Mingir	30. Tigheci
21. Filipeni	25. Sărățeni	31. Tochilă Răducan
	26. Sărățica-Nouă	

3. Plasa Mihai Viteazu cu reședința în comuna Moscovei cu comunele:

32. Alexandru-Cel-	36. Carbalia	41. Tătărăști
Bun	37. Cairaclia	42. Trifești
33. Albota	38. Moscovei	43. Taraclia-de-
34. Alexandrești	39. Musaitu	Salcie
35. Calceva	40. Sofieni	

4. Plasa Traian cu reședința în comuna Taraclia cu comunele:

44. Aluatu	48. Cubei	52. Denevița
45. Baurci	49. Cazaclia	53. Taraclia
46. Borceag	50. Chirutnea	54. Tatar-Copceac
47. Beșalma	51. Congaz	

5. Plasa Ștefan cel Mare cu reședința în comuna Baimaclia cu comunele:

55. Baimaclia	60. Ciobalaccia	65. Lărguța
56. Borogani	61. Chioselia	66. Sadâc
57. Cania	62. Cuciulia	67. Capaclia-Răzeși
58. Cârpești	63. Eichendorf	68. Chioselia-Mare
59. Coștangalia	64. I.Gh.Duca	69. Țiganca
		70. Vișinești [17]

Respectiva delimitare teritorial-administrativă a județului Cahul s-a menținut până în iunie 1940, când în urma raptului teritorial abuziv săvârșit de U.R.S.S., România a pierdut Basarabia.

Referințe:

1. Tașcă, M. File din istoria și organizarea administrativă a județului Cahul (de la constituire până în prezent). În: In honorem Ion Șișcanu. Studii de istorie a românilor.-Cahul: Univ. de Stat ”B.P.Hasdeu”, 2011, p.480.
2. Ureche, V. Organizarea administrativ-teritorială a României: 1918-2006.

⁹ A se vedea Anexa II

- Timișoara: Eurostampa, 2006, p.15.
3. Monitorul Oficial al României, nr.220, Partea I, 7 octombrie 1925, p.7.
  4. Monitorul Oficial al României, nr.223, Partea I, 10 octombrie 1925, p.19
  5. Ureche, V. Op.cit, p.141
  6. Scurtu, I. Reorganizarea administrativ- teritorială. Expresie a crizei economice și politice din România. <http://www.revistaclipa.com/6188/2011/12/repere-academice/reorganizarea-administrativ-teritoriala-expresie-a-crisiei-economice-%C8%99i-politice-din-romania>
  7. Istoria românilor. Vol VIII. Romania Întregită (1918-1940) / ed. Scurtu I., Otu P. București: Editura Enciclopedică, 2003, p.391-392.
  8. Scurtu, I. Op.cit.
  9. Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Galați, fond Rezidența regală a ținutului Dunărea de Jos, dosar nr. 1/1938, f. 1 și urm.
  10. Nistor, I.S. Comuna și județul: evoluția istorică. Cluj-Napoca: Dacia, 2000, p.125.
  11. Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Galați, fond Rezidența regală a ținutului Dunărea de Jos, dosar nr. 88/1940, f. 14.
  12. Negru, L. Contribuții la cunoașterea stării de spirit și a activității politice a populației ținutului Dunărea de Jos în anul 1939. http://diam.uab.ro/istorie.uab.ro/publicatii/colectia_bcsc/bcsc_7/28_negru.pdf
  13. Oroveanu, M.T. Istoria dreptului românesc și evoluția instituțiilor constituționale. București, 1992, p.142-144.
  14. Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Iași, fond Rezidența regală a ținutului Prut, dosar nr. 45/85 (1938), f.19-20.
  15. Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Iași, fond Rezidența regală a ținutului Prut, dosar nr. 45/85 (1938), f. 206.
  16. Apud Tașcă, Mihai Op.cit.
  17. Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Galați, fond Rezidența regală a ținutului Dunărea de Jos, dosar nr. 88/1940, f. 2-3.

Recenzent: dr. O. Bercu

Data prezentării: 15 octombrie 2013

**Adresa Ministrului de Interne către Rezidenții Regali din ținuturi
nr.32914 din 1 septembrie 1938**

ROMÂNIA
MINISTERUL DE INTERNE,
DIRECȚIUNEA ADMINISTRAȚIEI LOCALE.
No. 32914 1 Septembrie 1938

EXCELENȚĂ,

Potrivit dispozițiilor art.194 din legea administrativă, în termen de 2 luni de la promulgarea legii, prefectii, împreună cu pretorii, urmează a examina situația veniturilor comunelor rurale, spre a face o nouă delimitare a comunelor, cu consultarea obștei satelor și, ținând seamă de dispozițiile legii, ei vor stabili satele care au drept la un delegat.

Pentru aducerea la îndeplinire, în timp util, a acestei prescripțiuni legale, am onoarea a vă ruga să binevoiți a da ordinele Dvs., ca lucrarea de delimitare a comunelor, să înceapă de îndată, după următoarele norme:

a) Domnii Prefecți de județe, secondați de D-nii pretori respectivi, vor convoca, la date mai dinainte fixate, obștiile satelor interesate, pe care, consultându-le și ținând seama de dispozițiile art.4, alin.2 din legea administrativă, vor fixa așezările gospodărești, care vor compune viitoarele sate. Se lămurește, aci, că, orice grupare de gospodării, oricum ar fi denumită (cătun, grup de case, târlă, colonie, așezări sau case izolate, etc.) trebuie neapărat încorporată unui sat din apropiere. Se va atrage, îndeosebi, toată atențiunea D-lor prefecți că, aceste grupări ale satelor trebuiesc făcute strict cu asentimentul liber exprimat al majorității obștei consultate.

b) Odată delimitate satele, după cum se arată mai sus, urmează a se grupa la rândul lor, în comune, deoarece numai comuna, potrivit art.1 din lege, este circumscripție teritorială administrativă.

Comuna rurală poate fi compusă din unul sau mai multe sate, dintre care unul va fi desemnat ca reședință a comunei, adică sediu al administrației comunale, cu primăria respectivă.

Pentru a se împiedica, pe viitor, constituirea de comune rurale, cu mijloace financiare neîndestulătoare, pentru susținerea unei vieți administrative normale, veți binevoi a recomanda D-lor Prefecți și pretori, să dea toată atențiunea acestei probleme.

Astfel, Ministerul găsește nimerit a vă recomanda, stabilirea unui minimum de venituri ordinare, pentru fiecare comună rurală fixat la suma de lei 100.000 anual pentru comunele din regiunea de câmpie și deal și la lei 60.000 pentru cele din regiunea muntoasă.

Pentru fixarea acestui minim de venituri, se vor avea în vedere actualele venituri comunale la care se adaugă 50% din venitul impozitului agricol, care potrivit art.196 din lege, se va atribui comunelor, cu începerea exercițiului financiar 1939/1940 (restul 50% fiind atribuit prin lege, Ținutului). Suma ce se cuvine unei comune, din acest impozit, se poate afla din rolurile actuale ale fîscului, deoarece primul recensămînt comunal al impozitului pe exploatările agricole, se va efectua în toamna anului 1939, pentru exercițiul 1939/1940 (vezi art. 193 din Lege).

Prin urmare, se vor grupa, într-o comună rurală, atâtea sate, câte vor fi necesare, pentru a se realiza un număr de contribuabili care să însumeze venitul total minimal, fixat mai sus.

Este vădit că gruparea satelor în comune, se va face, ținând seamă de mijloacele de comunicație cele mai potrivite, până la reședința comunei, de situația topografică locală, de convergența intereselor locuitorilor, în sfârșit, de toate elementele care concurează la o cât mai lesnicioasă viață în comun.

c) În rezumat, după cum este inadmisibil să mai existe, pe viitor, comune rurale, chiar alcătuite din mai multe sate, dar ale căror venituri ordinare, să nu poată acoperi cheltuielile strict obligatorii prescrise de lege, tot astfel, este admisibil, să existe comune rurale, compuse chiar dintr-un singur sat, dacă acesta, prin contribuabilii săi, este în măsură să îndeplinească condițiunea de mai sus.

Tendința trebuie să fie și să rămână:

comune rurale, cu cât mai sporite puteri financiare, limitând, bineînțeles, îndeplinirea acestei condițiuni, acolo unde ea ar deveni o piedică, în viața administrativă comunală, printr-o prea mare întindere teritorială a comunei, ceea ce ar îngreui și opera edilitară și mijloacele de comunicație, cu satul de reședință.

Soluțiunile sănătoase pot fi găsite, pe linia mediană a acestor deziderate.

Nu trebuie trecută cu vederea, aici, însă, dispozițiunea din lege după care satele mai depărtate de reședința comunei au dreptul la un delegat, care, prin atribuțiile ce-i sunt conferite, înlesnește într-o mare măsură, necesitățile administrative curente ale locuitorilor care, astfel, nu mai sunt nevoiți să se deplaseze până la reședință, pentru satisfacerea lor (vezi art.9 și 21 din legea administrativă).

d) Odată stabilite satele care intră în compunerea unei comune rurale, se va fixa reședința comunei, alegându-se, pentru aceea satul cel mai central și mai important, ca număr de locuitori sau ca valoare economică.

e) Cu prilejul acestor lucrări, D-nii prefecți și pretori, în conformitate cu dispozițiunile art.194 din lege vor stabili și satele care au drept la un delegat. În această privință, Ministerul crede necesar să vă recomande, ca orice sat, mai depărtat de 3 kilometri, de raza satului de reședință, să-și aibă delegatul său.

f) Numele satelor și comunelor rămân, în principiu, cele actuale, până când Ministerul va dispune revizuirea lor, în conformitate cu dispozițiunile art. 194 alin. 7 din legea administrativă.

D-nii prefecți vor face, însă, acolo unde vor găsi necesar propuneri pentru noile denumiri.

g) Pentru fiecare comună, se va arăta, dacă este municipiu, potrivit dispozițiunilor art. 5 și 194 alin. 5, din legea administrativă comună urbană reședință de județ; comună urbană nereședință; comună suburbană (vezi art.194 alin.6) sau comună rurală.

De asemenea, se va arăta care din aceste comune sunt, actualmente, stațiuni balneare sau climatice.

h) Se menționează că, lucrarea despre care tratează prezentele instrucțiuni, are caracterul unor propuneri din partea D-lor prefecți de județe și că, numai după ce va fi examinată de către Minister, vi se va trimite Dvs spre a aviza și da cuvenitele deciziuni de arondare a comunelor din Ținut.

i) Pentru înlesnirea și uniformizarea lucrărilor vi se înaintează alăturat... modele de tablouri, ce urmează a fi completate, pentru fiecare județ din ținutul Dvs. după care veți binevoi a le înainta Ministerului, spre aprobare.

Ministru Armand Călinescu

Sursă: Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Iași, fond Rezidența regală a ținutului Prut, dosar nr. 45/85 (1938), f.19-20.

ȚINUTUL DUNĂREA DE JOS
SERVICIUL ADMINISTRAȚIEI LOCALE

Tablou
de comunele din județele acestui Ținut, rămase în ființă după noua împărțire administrativă,
repartizate pe plăși

DENUMIREA PLASEI	DENUMIREA COMUNEI		
Județul CAHUL			
1. Plasa ION VOIEVOD cu reședința în comuna urbană Cahul	1. Cahul	comună	urbană reședință
	2. Badicu	comună	rurală
	3. Brânza	-	-
	4. Crihana	-	-
	5. Crihana – Nouă	-	-
	6. Colibași	-	-
	7. Găvănoasa	-	-
	8. Larga	-	-
	9. Manta	-	-
	10. Pelinei	-	-
	11. Români	-	-
	12. Roșu	-	-
	13. Vulcănești	-	-
	14. Vadul-lui-Isac	-	-
	15. Văleni	-	-
	16. Zărnești	-	-
2. Plasa CANTEMIR cu reședința în comuna Leova	17. Leova	comună	urbană nereședință
	18. Beștemac	-	-
	comună rurală	-	-
	19. Covurlui	-	-
	20. Cazangic	-	-
	21. Filipeni	-	-
	22. Hănăsenii-de-pădure	-	-
	23. Iargara	-	-
	24. Mingir	-	-
	25. Sărățeni	-	-
	26. Sărățica-Nouă	-	-
	27. Sărata-Nouă	-	-
	28. Tomai	-	-
	29. Toceni	-	-
	30. Tigheci	-	-
	31. Tochilă Răducan	-	-
3. Plasa MIHAI VITEAZU cu reședința în comuna Moscovei	32. Alexandru-Cel-Bun	comună	rurală.
	33. Albota	-	-
	34. Alexandrești	-	-
	35. Calceva	-	-
	36. Carbalia	-	-
	37. Cairaclia	-	-
	38. Moscovei	-	-
	39. Mușaitu	-	-

	40. Sofieni 41. Tătăraști 42. Trifești 43. Taraclia-de-Salcie	- - - -	- - - -
4. Plasa TRAIAN cu reședința în comuna Taraclia	44. Aluatu 45. Baurci 46. Borceag 47. Beșalma 48. Cubei 49. Cazaclia 50. Chirutnea 51. Congaz 52. Denevița 53. Taraclia 54. Tatar-Copceac	comuna - - - - - - - - -	rurală - - - - - - - - -
5. Plasa ȘTEFAN CEL MARE cu reședința în comuna Baimaclia	55. Baimaclia 56. Borogani 57. Cania 58. Cârpești 59. Coștangalia 60. Ciobalaccia 61. Chioselia 62. Cuciulia 63. Eichendorf 64. I.Gh.Duca 65. Lărguța	comuna - - - - - - - - -	rurală - - - - - - - - -

Sursă: Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Galați, fond Rezidența regală a ținutului Dunărea de Jos, dosar nr. 88/1940, f. 2-3.

Ținuturile României în anii 1938-1940

Sursa: http://www.mdlpl.ro/documente/atlas/a_div_adm.htm